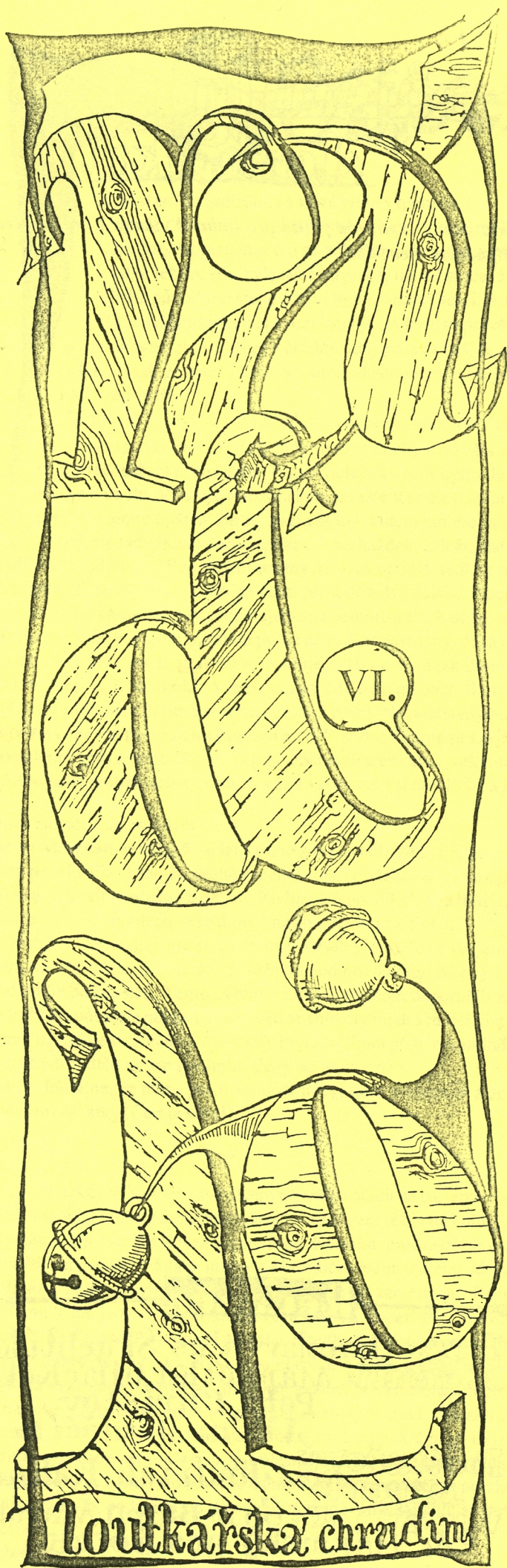

můj milá deníčku...

Tato strana je určena pouze pro intimní vzkazy. Chraňte před případným zneužitím!

Redakce

Boss: Jaroslav Šilas Stuchlík
Agenti: Markétka Miláčková
Petr Christov
Vilém Bezděčík

Počítačový expert: Jindřich Kalvach
Výtvarno: Jan Baron Marek
& tiskařský pes Šotek

Na shledání

Pomalu se loučím s Chrudimí. Přiznám se, že se mi nezažrala pod kůži ani tak divadelním děním, které jsem díky redakční práci nestíhal, jako spíš kouzlem města samého. Trochu mě tu mrzela absence hospody, kde by divadelníci i návštěvníci festivalu mohli složit svá křídla v rouše noci a lépe se tak poznat. Zpívanky s kytarou v „diskotéce“ Krušovické restaurace, či podobné náhražky zábavy na náměstí u morového sloupu mě, přiznám se, neuspokojily. Mimocho-dem, to krásné náměstí by stálo za poskvrnění dobrou náladou. To ale snad příště. Vždyť odpradáva se vše na náměstích odehrávalo. A netvrdím, že vždy to hezké. Po-prav a ideologických kydů bylo snad dost a dost. Proto!

Pomalu se loučím s Chrudimí a přeji jejím organizátorům takovou inspiraci, abych zde jednou cítil „avignonskou“ atmosféru. Plné ulice lidí až do rána. pestrost jazyků, život... Snad by to Chrudimáci ten jeden týden v roce vstřebali. Jednou to určitě tak bude.

Všem díky.

Jindřich Kallwach

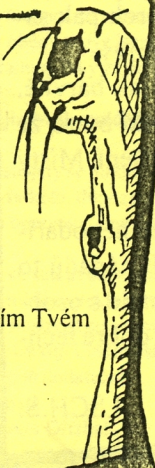
Drbu
Drbu

Vzkaz pro kocoura:

Tygře, byls d'ábelský!!! Opakování na ČT2 dnes ve 22.50!!!

Tvá Venuše

(básniřkou poezie jsem přestala být po prvním Tvém polibku, chci už být jen básniřkou těla)

Program:

- 10:30 - 11:15 - předváděčky částí seminářů B, D, ... (Zdravotka)
11:30 - 11:45 - představení semináře F – Eurythmie (DKP - Malý sál)
12:00 - 12:30 - seminář K – STÍNOHRA (Malý sál)
13:00 - vychází průvod od DKP, v čele Chrudimská dechovka a průvodce odpolednem, skupina KVELB
13:15 - produkce semináře I - ukázky z tvorby + česko-francouzské divadelní představení s lovením pulců
- produkce semináře G
- průvod směřuje do Městského parku
- na jevišti předání cen a výrok poroty
- slavnostní vrácení zapůjčeného klíče LCH představitelům města
- slavnostního ukončení se jako hosté zúčastní pan ministr kultury Pavel Dostál a poslanec Miloslav Kučera

poté následuje program:

HERECKÝ SPOLEK Brno - Zlatovláska

MALÉ DIVADÉLKO Praha - Posvícení

V BOUDĚ Plzeň – Don Šajn

MELUZÍNA Brno - Velká dobrodružství malého cestovatele

soubor z Bělohradu - Pohádkové sluníčko

seminář A

seminář D - v parku budou tři scény, na kterých se odehrají rakvičkárny jimi zplozené včetně (smutečního) průvodu od jedné rakvičkárny k druhé a ke třetí

seminář H - etudky s loutkami ptáků + průvod hejna ptáků

seminář K- 11,15 hod. MALÝ SÁL - představení stínohry

Celou poutí bude provázet Kvelb svou produkcí na chůdách. Představení uvedená v programu budou dle požadavků diváků reprizována.

Pro LCH neznalé – Městské sady (park) najdete u výpadovky na Pardubice.

Nápoje a malé občerstvení zajištěno formou stánkového prodeje. Dále nebudou chybět stánky s milými drobnostmi.

Znovu připomínáme:

V divadle K.Pippicha je pro vás k dispozici šatna. Organizátoři zajistili autobus pro odvoz do Pardubic.

- odjezd od divadla K.Pippicha.....15,45hod

- odjezd od parku.....16,00hod

V Pardubicích autobus přijíždí na vlakové nádraží, odkud se bezpečně a snadno můžete vlakem dostat na kterékoliv místo v republice.

Smršť

redakce:

Kašpárek chodí pěšky

Vůbec nechápu, jak se v tomhle vražedném počasí dá hrát divadlo. Už několik dnů o tom přemýšlím a stále mi

to není jasné. Ale to sem vlastně nepatří. Jenom to vedro mohlo možná přispět k jisté unavenosti, kterou bylo v představení Čmukařů znát. Samozřejmě je tím ale nechci omlouvat, jsou to přece téměř profici.

Chci-li hodnotit jejich dnešní představení, musím souhlasit s porotou z regionálního kola, že samotné tři části jsou fajn. Mají vtíp, švih, jsou velmi dobře zahrané. Problém je ale s propojením všech hříček. Argumentem podle mne nemůže být to, že představení jsou určena pro hraní venku na poutích - když celek uvádím v uzavřeném prostoru, musím koncepci propojení dovést do konce.

Když na úplném začátku vešel na scénu Jaroušek Motejl a za mnou se naprosto bezdůvodně ozval hurónský smích, říkala jsem si: „Ti Čmukaři se mají, všichni o nich vědí, že jsou dobří, a tak se nemusí moc snažit, aby se jim lidé smáli.“ Pak jsem ale hru sledovala dál a cítila nervozitu herců. A pak mi to došlo. Naopak, tím, že si Čmukaři sami nasadili svou laťku tak vysoko, musí se snažit mnohem víc. Nemohou zklamat. Ani nás, ani sebe.

MM

Ježibaba a neposlušné kameny

Klasická pout'ová marionetárna. Hezké, dobře udělané a především vesměs funkční loutky. Určitá výhrada by se mohla vznést k loutkovému ztvárnění začarovaných kamenů, kde se potenciál zajímavého nápadu poměrně brzo vyčerpal. Vodič loutky perfektně ovládal (mám správný dojem, že byl pouze jeden?). Podobně důkladně a precizně vyřešil autor i scénu (paraván). Jednotlivé prvky však byly trochu „každý pes, jiná ves.“ Nebyl zřejmý scénický klíč. Proč byla loutka Ježibaby tak velká, proč kameny nebyly víc rozpohybovány, proč měl v sobě rytíř fórek v podobě natahovacího těla a ostatní loutky jakýkoliv vtíp postrádaly a nakonec proč se v příběhu vyskytoval zrovna král, rytíř a sedlák a proč se tito tři chovali k sobě jako největší kamarádi?

Příběh se rozvíjel na základě prostinkého klíče - Ježibaba si chce postavit dům. Havran pak do toho vstupuje jako narušující prvek. Kašpárek pak samozřejmě vše vyřeší. Kód příběhu zřejmý a v podstatě nepřekvapivý.

Přes poměrně slušný vstupní potenciál se příběh nerozvíjel nijak barvitě. Vše se odehrálo v poklidném tempu, místy až příliš rozvlekle. Řekl bych, že chyběla snaha po dramaturgické zkratce. Toto platí i pro jevištní řešení. Místy zbytečně upovídané a v podstatě založené na pouhé ilustraci.

Přiznám se, že mne inscenace nijak zvlášť neoslovila, autorům se nepodařilo vtáhnout mne jako diváka do děje. Několik vtípků a dobrých nápadů to nezachrání. Škoda, protože jinak se zdálo, že je to představení hrané s osobním zaujetím a zmiňované kvality loutek a jejich vedení svědčí o dobré technické připravenosti realizátorů a o jejich poučenosti.

J.SCH.S.

VB: Jak byste hodnotila úroveň letošní Loutkařské Chrudimi?

XX: Nevím přesně, jak bych hodnotila, ale počasí je pěkný. Víte, nemám nějaký vyhraněný názor na představení, oproti minulému ročníku je menší návštěvnost. Přijde mi, že na představení chodí pouze porota a účinkující.

XY: Co se týká úrovně představení, něco bylo lepší než loni, něco o mnoho horší.

VB: Které představení byste označili jako nejlepší?

XY: Řekl bych Kašpárek chodí pěšky od Čmukařů.

XX: Já to sice neviděla, ale také se mi nejvíce líbí.

VB: A nejhörší, jestli to chcete říct?

XX: Klidně, největší pruda byla Zvířátka pana Krbee.

VB: Jak se vám Chrudim líbí po organizační stránce?

XY: Myslím, že to je dobře zvládnuté.

VB: Co říkáte na scény, na kterých se vše odehrává?

XY: Scény dobré, ale to foyer je hrozné, to se fakt „hezky“ změnilo. To je síla.

VB: Nějaký vzkaz, který byste poslali organizátorům?

XY: Ne, já jsem spokojený.

XX: Já jsem taky spokojená, akorát půl litru sodovky za dvacet dva korun je divný.

VB: Sledovali jste doplňkové programy?

XY: Jo, sledovali. Včera byl bigband dobrý. Den před tím jsme byli v čajovně a to bylo taky dobré, ale nebyl to doplňkový program.

VB: Kupujete si Rádio?

XY: Ani ne, stačí si lehnout tady na trávu a člověk slyší, co se o tom říká. Někdy se o tom mluví dobře, někdy je toho až moc.

VB: Co říkáte na úroveň letošní Chrudimi?

XX: Já jsem spokojená, semináře mě nadchly. Chodím do Áčka a strašně se mi to líbí. Představení mi přijdou být dobře seřazený, intervaly mezi nimi jsou příjemné. Snad jen ty večery by mohly být lepší, ne pořád dokola jen zpívání.

VB: Co kvalita představení?

XX: No, tak jedno za den je celkem dobré, ale přesto mi všechny přijdou být stejné, jsou dělané na stejném principu. Pěkné nápady tam nechybí, ale v každém jsou pořád písničky a tak dále.

VB: Nejoblíbenější představení?

XX: V každém bylo něco, někde se mi líbilo to, někde ono, ale asi bych řekla Drak, Rámus i Svatební košile se mi líbila.

VB: Na druhou stranu nějaký propadák?

XX: Myslím, že nic není propadák. Byly spíš únavné představení, třeba O zalděné slečně.

VB: Co říkáte na organizaci?

XX: Jó, v pohodě.

VB: Líbily se doplňkové pořady?

ohlasů:

XX: Myslím, že to k tomu tak patří. Koubková byla dobrá.

VB: Nějaký vzkaz organizátorům?

XX: Bylo tu málo porna. (Anketa probíhala ještě před večerním představením. Pozn. redakce.)

VB: Co říkáte na úroveň letošní Chrudimi?

XX: My jsme přijeli až v sobotu, takže nám toho spousta uniklo. Nejlepší, co jsme viděli byli asi Čmukaři. Jinak úroveň - nevím. Mě se to moc nelíbí. Nějak nám nesedla Ježibaba a neposlušné kameny. Po organizační stránce to je udělané, jak to nejlíp šlo.

VB: Dostalo se vám do ruky Rádlo?

XX: Jo, kupujeme si ho pravidelně a jsme vždy nedočkaví, kdy už vyjde. Líbí se nám rubrika Představujeme, názory na jednotlivá představení. Je tam spousta informací. Nelíbí se nám, že to je uzavřený okruh lidí, myslím porotců a seminaristů, že názory jsou jednostranné, ale to asi není vina časopisu.

VB: Co říkáte na úroveň letošní Chrudimi?

XX: Ty představení jsou pod úroveň. Nejlepší byli Čmukaři a nejhorší ta Ježibaba a neposlušné kameny, ale možná, že to tvrdím proto, že jsme před chvílí přišli z toho představení. Organizačně to je zvládnuté, nevádej nám přesuny do kina, aspoň si při tom člověk odpočine. Akorát jídlo v Alfě je hrozný.

VB: Sledujete doplňkové večery?

XX: Ne, jen tak tu sedíme opodál, ale moc to neposloucháme.

VB: Čtete Rádlo?

XX: Jo, čteme, ale nebaví mě kritiky, protože je slyším na diskusích a chybí mi tam nějaký básničky, obrázky a tak, aby to bylo veselejší. Možná je to moc kritický. Obrazkový příběh vašeho zraněného výtvarníka je skvělejší, když se mi do ruky dostane číslo, koukám na něj jako první.

VB: Jaká je úroveň letošní Chrudimi?

XY: Říkali jsme si, že to bude mít porota velmi těžké. Líbí se mi, že tu je spousta mladých lidí, který když u divadla vydrží a nezblbnou se do nějakého velkého podnikání, budou jednou dobří.

VB: Kdybyste měl být porotce, jaké představení byste označil za nejlepší?

XY: Mně se hodně líbí představení Olinky Strnadové, kterou mám moc rád.

VB: A naopak?

XY: Vite, já když jsem byl mladej, tak jsem některý věci velmi odsuzoval a byl jsem ochoten proti nim bojovat, protože bylo proti čemu. Dnes už si může každý dělat, co chce. A když už není dobré divadlo, tak jsem rád, že vůbec něco dělají.

VB: Co říkáte organizaci?

XY: Jo, funguje to, akorát ceny tady v bufetu jsou pro mladý lidi hrozný.

VB: Děkuji.

ohlasů:

...aneb Kdo seje vítr, sklízí bouři.

poroty:

Čmukaři Turnov - Kašpárek chodí pěšky

Vykřičený turnovský tandem Čmukaři byl jako vždy očekáván s napětím a zvědavostí, i když tentokrát účinkoval v pro mě poněkud netradičním složení Ipser - Zemenová. Živý Kašpárek přináší kufřík s neznámým obsahem a obřadně se k něčemu chystá. Druhý protagonista (zřejmě Kalupinka), rovněž v životní velikosti, mu v tom zabrání a tak nezbyvá, než začít hrát první pohádku. Záhy uvidíme toho skutečného Kašpárka - mrňavé a roztomilé pimprle. Kašpárek je veselá kopa, neustále si něco myslí a je k sežrání. Však jej také J. Ipser hraje a vodí s lehkou bravurou a nadhledem, který je Čmukařům už dávno vlastní. O další postavy (čerty, čaroděje a princeznu) se střídá se svou partnerkou, která mu zdatně sekunduje. A tak první pohádka, s obvyklými pohádkovými peripetemi tradičních postav prakticky nemá chybu. Zašumí jak sklenka lehkého šampaňského. Ve druhé pohádce se Kašpárek zvětší, stává se z něj maňásek a mluví hlubším hlasem. Partnerem je mu nadloutka kouzelníka a i téma, které se řeší, je podstatně větší a závažnější. Malá je jen myška, která se má vdávat za toho, kdo je nejmocnější. Text této pohádky je už komplikovanější, přináší s sebou určitou filosofii a morální étos. Tady mám Pocit, že hra Čmukařů o poznání ztěžkla a ztratila na tempu i rytmu. Zdá se, jako by se závažnější tematika vypěchovala obvyklým kašpárkovským dimenzím a deformovala je. Naštěstí třetí pohádka již opět řeší kašpárkovské téma s alegorickou princeznou a býložravým drakem. Tady je už Kašpárek opět na své parketě, kde se mu mnohem líp daří. Ovšem vrcholem pro mne byla pohádka první. Nakonec se konečně vysvětlí, oč živému Kašpárkovi celé představení vlastně šlo: chtěl si zatroubit na trumpetu schovanou v kufříku. Jako pointa celého představení to bylo pro mě málo účinné a průrazné. Celkově Čmukaři opět nezklamali. Škoda jen, že tentokrát nebyly jejich kašpárkoviny vyrovnanější a utříděnější.

Vladimír Čada

PŘEDSTAVY

Kdoco

Luděk Richter

Blanka Josephová-Luňáková

Vladimír Čada

Pavel Rejman

Tomáš Žižka

Don Šajn

Na počátku byla nejistota. Kolik lidí se nenechá odradit tříkilometrovou procházkou za Chrudim a zlákat Alibabou naivních libereckých? „Přesilovku nehrajem!“ A výsledek? Takový, jaký má být. Mezi zelenými palmami je najednou plné nádvoří lidí a ještě se musí přinášet další židličky. Se zvukovou kulisou tryskající kašny rozjíždí Spolkové divadlo V boudě z Plzně hru starých loutkářů Don Šajn, kterou pro boudáky upravil Jan Dvořák. A já si říkám - oldies but goldies. Poprvé jsem Šajna viděl jako jinoch. A tehdy, stejně jako dnes, mě na první pohled uchvátily loutky. Tyčky, okenní kličky a kování. Kdo neviděl, nepochopí. A pak? Víno, ženy, zpěv a moravské uzené, prostě paráda, paráda. Již loni se slatiňanským hradním kastelánem domluvené představení bylo velmi příjemným pohlažením na znavenou duši asi všech, kteří přišli. A ti, co nepřišli, nemusí zoufat a mohou zajít na pout' a přestavení ještě shlédnout.

Rebel

O souboru

Dramaturgující, dlátem i pilou se ohánějící, věci nosící, auto řídící a hrající režisér z Prahy.

Píšíci herečka, která taktéž učí. Rodné hnízdo-plzeňská ALFA.

Hrající herec, který neučí.
Rodné hnízdo - plzeňská Alfa.

Divadelní klub Vsetín, vedení + režie.

Scénický výtvarník, kulminující mezi institucionálními a nezávislými divadelními formami, učící na ALD, zakladatel společnosti mamapapa.

pokračování divadelních receptů

Čína Mistr Švore

Totálně levné jídlo můžeme vytvořit z rýže, bílého zelí, sojové omáčky a pytlíku buráků.

Do osolené vody dáme vařit rýži - doporučuji rýži ve varných sáčcích, ta má návod na krabici, a když je „parboiled“ ani se vám nerozvaří. Když do té vroucí vody přidáme kromě soli i nějaké koření (např. hřebíček, cibuli nebo curry), rýže získá specifickou chuť - experimentům se meze nekladou, ale v dnešním receptu to nemá valný smysl, protože sojová omáčka má natolik charakteristickou chuť, že už se žádná jiná kořenící přísada ke slovu neprodere.

Rýže se nám vaří a my si zatím pěkně nakrájíme cibuli a zelí. Kdo ještě nikdy nekrájel syrové zelí, ať se zeptá maminky, jak se to dělá, nebo se alespoň snaží ho krájet vždy přes roh, aby byly kousky co nejtenčí a nekratší - v kuchařských knihách pro to mají termín nudličky (aspoň myslím). Na dost hluboké pánvičce - chytré hlavy nevlastní hlubokou pánev, použijí prachspřstý kastrol - rozpálíme olej (nebo jiný dostupný tuk na smažení) a do růžova na něm osmahneme cibuli (kuchařky by řekly „zpečíme cibulku“). Pak přidáme nakrájené zelí a buráky, vše dosyta pokapeme sojovou omáčkou a podlijeme trochou vody (trocha je asi čtvrt skleničky). Když se nám podaří zakrýt pánev pokličkou, podusíme pod ní zelí do měkka. Občas směs pod pokličkou zamícháme a ochutnáme. Pozor, spálený jazyček nemůže ocenit kuchařský um !!! Když jsou

sdružení

Uhnán Ivetou Dřížhalovou (protože nikoho jiného nesehnala).

Oslovena slečnou Ivetou Dřížhalovou (protože nikoho jiného nesehnala).

Osloven paní Luňákovou (protože nikoho lepšího nesehnala).

Osloven slečnou Magdou, která byla oslovena, aby mě oslovila.

Osloven slečnou Ivetou. A protože v telefonu zněla jak ona, tak i celá tato akce dobře, přijel jsem.

zeli i buráky měkké (resp. dostatečně snadno rozkousatelné) a rýže uvařená, smícháme vše dohromady, a ozdobíme-li na talíři kopečky činy nadrobno nakrájeným pórkem, nikdo nám neuvěří, že je to recept za kačku - a dokonce dietní !!!

Dobrou chuť !!!

Minutové dorty

Protože málokdy vařím v regulární kuchyni, nemám většinou k dispozici troubu (nejen horkovzdušná, ale ani mikrovlná, ba dokonce ani obyčejná elektrická trouba nejsou bohužel součástí vybavy dvouplotýnkových vařičů kolejších kuchyněk). Jsem ale mlsoun, a tak dorty vyrábím jinak. Mám pro vás několik tipů.

Pudinková bomba

Budeme potřebovat jedno balení dětských piškotů, litr mléka, dva vanilkové pudinky a ovoce nebo kompot (výborné jsou zavařené meruňky). V litru mléka uvaříme oba sáčky pudinku - výhodné je odlišit si asi půl hrnku studeného mléka, v něm pudinkový prášek pečlivě rozkvedlat (většinou to jde obyčejnou vidličkou) a tuto směs nalít do téměř vroucího zbytku mléka, pečlivě zamíchat a vařit asi dvě minuty od prvních bublinek. Mléko je dobré trochu osladit a neuškodí ani špetička soli (moje babička ji dávala i do kakaa, aby se prý ta sladká chuť měla od čeho odrazit). Doporučuji vymazat předem dno hrnce máslem,

rozhovor

Pane šéfredaktore, co byste rád věděl 5. června v podvečer?

Není na světě člověk ten, aby se zachoval lidem všem. Amen

Kdo jinému jámu kopá, až se ucho utrhne ...

Divadlo jako součást všeho. Jen vidět to důležité!

Divadlo není budovou, divadlo je místem, z kterého jsou neviditelné věci vidět. Může to být i vlastní hlava.

nevařit „na plný koule“ a míchat, míchat a míchat - pudink se pak méně připaluje.

Dostatečně velkou mísu vypláchneme studenou vodou a narovnáme do ní vrstvu piškotů. Ty pokapeme šťávou z kompotu (nebo sirupem), naskládáme na ně vrstvu ovoce a vše zalijeme vrstvičkou uvařeného pudinku. A pak opět piškoty, ovoce, pudink, piškoty, ovoce, pudink... dokud mísu nenaplníme, či nevyčerpáme zásoby. Pokud ve své kuchařské výbavě nenajdeme dostatečně velkou mísu, můžeme použít hrnc, či cokoli jiného, co naplněno horkým pudinkem nezmění konzistenci.

Hotovou navrstveninu dáme vychladnout (pozor, do ledničky by se neměly dávat teplé věci). A podaří-li se nám ji - už studenou - vyklopit z nádoby, můžeme ji ještě ozdobit šlehačkou a darovat ji jako narozeninový dort. Výborně ale chutná i dlabaná lžící z mísy.

Kdo si chce hodně vyhrát, může bombu vyrobit ze dvou různých barevných pudinků. Dá to sice víc práce, ale výsledný vizuální efekt stojí za to.

Jahodová bomba

Obdobou pudinkové bomby je navrstvenina piškotů, jahod a kysané smetany. Rozdíl je pouze v tom, že smetanu nevaříme, pouze v ní důkladně rozmícháme několik lžic moučkového cukru - pozor, ne krystal, ten skříme mezi zubama. No a taky se na hotový výrobek už nehodí šlehačka.

Sušenkové řezy

Nejsou-li po ruce piškoty, nebo nám všechny bomby už lezou krkem, zakoupíme ke kysané smetaně balíček sušenek Be-Be (nebo jiných hrnetych pišingrů bez náplně). Sušenky potíráme směsí smetany a moučkového cukru (viz výše) a lepíme je k sobě. Výsledný kvádrík necháme důkladně vychladit a ztuhnout, a pak ho úhlopříčně nakrájíme. Zadaří-li se a nevynikne matlanina, budeme mít krásně pruhované řezy.

PASÁČEK VEPŘŮ, LS ZUŠ Žamberk

Děti:

- nelíbil se vypravěč, jak přišel ke kouzelným věcem
  - nevěděly, proč se princ namáhal, když to bylo zbytečné
  - menší děti nepoznaly konec, nazaujalo je to
- ### Dospělí:
- čistota bez překvapení, monotónní tempo, rozpory v pracovních nástrojích (hrábě, prachovka, deštník)
  - neoslovení diváka
  - spolehlivost zodpovědnost udivující, chybělo nadšení, tím zajištěna studenost
  - pro děti nutně nečitelný otevřený příběh

SVATEBNÍ KOŠILE + HOLOUBEK, ZUŠ na Sřezině Hradec Králové

Děti:

- tajemné, přehledné, pěkné nápady
  - vadily noční košile
  - měly slité obě představení
- ### Dospělí:
- chybí obrazový konflikt, obě představení se vzájemně vykrádali
  - u SK chybí Erbenova textová dramatičnost, absence divadelní dramatičnosti
  - nezvládnutí hlavní role

HOSTINEC U ZLOMENÉHO MNICHA, RÁMUS Plzeň

Děti:

- pěkné využití předmětů i nástrojů, vybudované napětí, pěkný začátek
  - horší zacházení s loutkou
  - zdoluhavé představení
  - očekávání mnicha jako hlavní postavy
  - nejvíce si pamatovaly dítě napnuté mezi věšáky
- ### Dospělí:
- chaos, nedostatečné tématické prostředky, nevěrohodnost (matka + dítě), falešnost,
  - příliš metafor, špatná řeč, brutalita na hudebních nástrojích
  - větší nároky než možnosti, ale jednou to bude dobrý

VĚTRNÝ MLÝNÁŘ A JEHO DCERA, VYDOHLEDĚNO Hradec Králové

Děti:

- srandovní, vtipné, pěkná jednoduchá scéna, líbily se nafukovací prsa
  - nejvíce kreslily „Švejka“
  - největší návštěvnost dětí (nevhodné pro děti)
- ### Dospělí:
- spíše perversní než brutální
  - funkční rasový motiv
  - problémy s umístěním (hospoda či divadlo)

KOZA RÓZA, LD ROLNIČKA Kopřivnice

Děti:

- jednoduchý, jednotvárný, nesmyslný děj
  - ti nejmenší to braly, líbila se práce s loutkou
- ### Dospělí:
- nečistá scéna, nelogičnost v používání prostoru
  - podbízení, podcenění dětí, masovost

HERNET

pro hosta

Většinou byli mými hosty lidé, které znáte nebo o jejich existenci alespoň něco tušíte. Tentokrát jsem do redakce (tradičně absolutně bez fernetu) paní Nad'u Gregarovou z Hradce Králové. Nad'o, jste častým účastníkem Chrudimí?

Já se musím přiznat, že jsem na LCH poprvé, protože jsem až do předloňského roku organizovala v druhé půlce června přehlídku Dětská scéna v Ústí nad Orlicí, a pak už jsem opravdu neměla sílu na přehlídky další. A letos jsem přijela s jesličkovským představením Svatbní košile.

Já samozřejmě vím, že Vy pracujete v Impulsu. Zeptám se ale, co je to Impuls, čím se zabývá a co konkrétně tam děláte Vy?

Impuls je středisko amatérské kultury a je to příspěvková organizace okresního úřadu v Hradci Králové. Jeho činnost se soustřeďuje na pořádání přehlídek, festivalů, seminářů, dílen... v oblasti amatérského umění. Jsou v tom obsažené jak výtvarné obory (film, foto, výtvarníci), tak i slovesné obory a dětské aktivity. Přičemž ty dětské tvořivé aktivity a divadlo zajišťuji v Impulsu já spolu s Emou Zámečnickovou, Honzou Mertou a Karlou Děrovou. Začínali jsme v březnu regionální přehlídkou mladého, netradičního, autorského amatérského divadla v Úpici, na to v polovině března navazuje přehlídka v Červeném Kostelci, což je regionální přehlídka amatérského činoherního divadla včetně divadla hudebního. Pak to byla na konci března ústecko-orlická přehlídka dětských divadelních loutkařských a recitačních souborů, odkud se postupovalo na Dětskou scénu do Záběhu. Z kraje dubna loutkařská přehlídka s postupem na LCH, která proběhla v Hradci Králové, na přelomu dubna a května přehlídka venkovského divadla, která se uskutečnila v Dolanech a v květnu to bylo Divadlo dospělí dětem v Havlíčkově Brodě. S tím samozřejmě souvisí přehlídky dětských divadelních loutkařských přednesů s postupem na Wolerův Prostějov. A já ještě kromě toho zajišťuji regionální postupovou přehlídku školních pěveckých sborů a přehlídku tanečních souborů.

Já bych se ráda zeptala právě na ty dílny a semináře.

V současné době u nás existuje herecká třída, kterou jsme zahájili v únoru, a jejímž garantem a třídním je Milan Schejbal, ředitel divadla ABC. Kromě pana profesora Císaře tam s ním spolupracují Martina Delišová, Maruška Poczová, Káťa Fixová. V prvním pololetí byly ukončeny dvě třídy a to po roce a půl třída režijní a nedávno i třída vzdělávání pro vedoucí dětských souborů. A na podzim připravujeme pravidelné víkendové praktické dílny - ta první je určena hlasové výchově a bude ji vést Lucie Nosková z Prahy, druhou by měla být dílna Radky Svobodové strukturované drama a listopadový a prosincový víkend budou patřit Matěji Šefmovi, který se zaměří na práci s loutkou a režijně hereckou práci.

Pro koho jsou ty semináře určené a jak je tam možno se přihlásit?

Semináře jsou určeny nejen amatérským divadelníkům, ale i studentům, v podstatě všem, koho to zajímá, v žádném případě nejsou věkově omezeny. Nabízet je budeme jak prostřednictvím Hromady, což je časopis východočeských divadelníků, tak nabídku zkusíme zveřejnit i v Artamanu. Zájemci se mohou přihlásit na adrese Impulsu - Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové, nebo na telefonním čísle 049/46 560.

A jaké další akce připravujete?

V polovině září, tzn. o víkendu 10. - 12. září, připravujeme v Hradci Králové Divadelní šanci. Je to akce, která už má v Hradci tradici. Do loňského roku to byla pouze otevřená přehlídka divadel hranych venku, letos chceme kromě hraní v Žižkově sadech vytvořit i program zajímavých představení v divadelku Jesličky a doplnit ho i dvěma inspirativními představeními. Měla by to být představení Klicperova divadla hraná na jejich letní scéně a to Bramborové divadlo doktora Sakripantiho od Huberta Krejčího.

Jaká je šance dostat se na Šanci?

Šance je velká. Ta přehlídka je otevřená všem souborům z České republiky, i když především se zaměřujeme na soubory studentské a ze ZUŠek, tak od puberty nahoru. Uzávěrka přihlášek je až 12. srpna a přihlásit se můžete opět na adrese Impulsu.

Ale ještě bych pro vás měla jednu pozvánku. Asi víte, že právě královéhradecké Klicperovo divadlo pořádá každý rok mezinárodní festival Divadlo evropských regionů. A protože jsou k dispozici i prostory, které se nabízejí amatérům, zrodila se myšlenka spolupráce Klicperova divadla s Impulsem a divadélkem Jesličky. Takže kdo by si chtěl zahrát na tomto mezinárodním profesionálním festivalu, nechť se ozve do Impulsu.

Jak hodnotíte festival LCH z pozice pořadatelky jiných festivalů?

Mně se tady v Chrudimí hrozně líbí, jenom mi chybí řádné občerstvovací zázemí přímo v divadle. Festival probíhá ve dnech svátků a dneska jsme pro děti z našeho souboru nemohli sehnat snídani. To mi přišlo trochu lito. Jnak se mi ale opravené divadlo hrozně líbí a vůbec je tu moc příjemně.

A máte radši draky nebo saně?

Draky.

Děkuji za rozhovor a přeji příjemné prožití zbytku festivalu.

Matuša Gala

Velikánánské poděkování všem!

Je to až neuvěřitelné, že ta 48. LCH skutečně proběhla. Od začátku mě mile udivují takové věci jako např., že prvního skutečně přijíždějí lidé.

Po úvodu někam odcházeli a já doufám, že do seminářů. Po vyřešení organizačních věcí se konečně dostávám k tomu jít vše zkontrolovat. Seminář F by měl být v muzeu - a taky ano, hned za dveřmi slyším, jak celý dům zvučí jejich hlasy, rezonuje i zábradlí - neobtěžují se tedy do schodů - tady vše funguje - díky Jano! Namířím si to rovnou na „Zdrávku“ (jako za mlada - viz. má zdravotnická minulost) - tam nevím, co dřív - hned u vchodu mě zaujme důmyslná tabulka rozdělení seminářů do tříd. Procházím školou a aniž bych tajnosnubně poslouchala za dveřmi, opět slyším, že se všude pracuje, že to všechno funguje a že jsem vybrala správné lidi. V průběhu přehlídky pak mám štěstí, že se mi podaří utrhout si kousek volného času a navštívit většinu seminářů... Vráťo, díky za povedenou hru, kterou jste mi předvedli a hlavně za všechny ty kánony a další písně, které jsem měla možnost vyslechnout. Pánové Marku s Akremem - vás jsem v průběhu semináře potkávala všude jinde než ve třídě, ale potkala jsem se rovněž s velice nadšenými a hlavně tvořícími semináristy a ti mě nenechali na pochybách, že i za vámi je veliký kus práce - díky, díky! Pane Matoušku, vám děkuji za návrat do svého mládí, s většinou loutek z vašeho semináře jsem se setkala, když mi bylo 18 - už i já mám nostalgické vzpomínky... Čmukaři, ty vaše (a

spíše tedy seminaristické) rakvičkárny za vedra v parku pro mě byly povzbuzujícím občerstvením - dik, dik, dik! Luďku s Mirkem, k vám jsem jenom nahlédla, co také jiného, vždyť váš seminář už tu patří téměř k inventáři. A byl to milý pohled na ty dva holoubky vrkající o jakémś textu - děkuji, děkuji. Jano, ještě jednou díky, že vzala na svá bedra i eurythmii a že jsem si to konečně po těch letech také zkusila - to fakt není žádná sranda... Pavlino s Janou, udělaly jste mi ohromnou radost, že jste dokázaly pracovat s těmi úplně malými dětmi tak, že vznikl naprosto plnohodnotný seminář, nejvíce děkuji za

pohled na kompletně zmazané a nadšené děti. Magdo a Václavo, na vás bylo naložené přetěžké břímě - víte, že jste měly nejpočetnější seminář? - asi víte, děkuji, že jsem si k vám kdykoliv mohla přijít nasát tvůrčí atmosféru, za to vážně dik! A Ajko, tobě děkuji z celého srdce, že ses všemožně snažila překonat svou chorobu, která má (potvora) mnoho podob a hlavně děkuji, že ji překonala, přijela a odvedla tu za prvé veliký kus dobré práce a za druhé mi byla morální oporou. Blanko s Pepou, vám děkuji za počáteční trpělivost a za snahu o rozjezd otevřeného semináře a velice vám děkuji za to, že se skutečně rozjel - děkuji!!! V neposlední řadě děkuji paní Regině s mužem, neboť stínoherní představení, které vzniklo přímo na přehlídce a pro přehlídku, pro mě bylo jedním z nejsilnějších zážitků - Danke!

Převelice děkuji za neuvěřitelně milé večery strávené na malé scéně s Karlem Šefnou a Janem Dvořákem.

Nejvíce času jsem asi strávila s porotou a musím říci, že to pro mě byly jedny z nejmilejších chviliek strávených na Chrudími. Ani jsem netušila, jak si mluvím z duše, když jsem o nich v prvním čísle psala jako o miloučkých koťátech. Na poradách o jednotlivých představeních jsem nejvíce oceňovala takt a odhodnost a těšila mě kvalita diskuzí. Navíc mi byl milý jakýkoliv osobní kontakt s jednotlivými členy - nechť si každý porotce vzpomene sám na to, co mám na mysli. Pro štůraly dodávám, že kontakty probíhaly ve vši počestnosti, neboť jsou všichni zadání a já rovněž. Děkuji vám za všechno, má roztomilá koťátka!!!

Děkuji své maměnce, která mě stále zvala na nějaké obědy (když jsem si ani nestihla dojet do bankomatu pro korunky) a pečovala tím o mě. Mamko, díky za podporu, děkuji žeš mi věřila, že to dokážu, pomohlo mi to. DÍK!

Děkuji za pomoc lidem z Chrudimské Besedy, za jejich nepostradatelný přínos, za trpělivost a ochotnou spolupráci s nováčkem.

Děkuji ti Alenko a Renatko, vy holky z Artamy, že jste jely se mnou a pomáhaly mi.

Děkuji redakci, že přežila všechny probdělé noci. Markéto, díky za všechny rozhovory - otištěné i ty ostatní. Petře, díky za spolupráci a žeš mi opravoval hrubé chibi (piše se chyby, Ivetko - pozn. red.).

A děkuji všem seminaristům, s jejichž jmény jsem se setkávala nejprve na příhláškách, potom v počítači a pak už i v bezesných nocích, kdy mi hlavou klokotela jména a chyběly mi k nim tváře. Děkuji všem, kteří přijeli a já měla možnost se s nimi seznámit, nebo si přiřadit obličej ke jménu... Však víte o čem mluvím. Děkuji i všem ostatním, kteří přijeli, aniž by mi dali předem vědět, děkuji, že dorazili alespoň dodatečně.

Děkuji všem, na které jsem zapomněla, že mi to odpustí.

DĚKUJI! Ivetta Drízhlová

Osobnost Jana Dvořáka

Honzu Dvořáka známe více než dvacet let. Byl našim milovaným kantorem v Hradecké Lidové konzervatoři a málokdy jsem byla tak pyšná, jako když nám řekl, že jsme ho potěšili.

V neděli jsem jedním dechem poslouchala vzprávení o životní pouti tohoto barda. Z jeho slov ale nečísala nostalgie, nýbrž životní energie člověka, který nikdy nesložil ruce do klína. Smáli jsme se veselým historkám a obdivovali elán, který mnohdy chybí mnohem mladším. A že je Honza vyprávěč, poslouchat by se dalo hodně dlouho. A mně by se chtělo nejen poslouchat. Mně by se chtělo zase jít k němu do semináře a znovu a znovu hledat to tajemství dobrého loutkového divadla. A po semináři se s ním sejít v hospodě a znovu si s ním zazpívat „Když jsem vandroval, muzika hrála...“ Proto ho budu pořád přemlouvát, ať nějaký seminář vezme a těšit se, že jednou podlehně.

Dáda Weissová

Malá statistika

Zastavila se u nás paní Bohuňková a řekla nám pár informací.

Počet účastníků:

- seminaristů dospělých - 109

- seminaristů dětí - 31

- ubytovaných = využili služeb LCH - 600

Na představení se tento počet logicky načítá. Všechna představení byla v podstatě vyprodána.

Komentář k ohlasům na Rádlu

Ve včerejším Rádle č. 5 jsme zveřejnili několik vašich ohlasů na Rádlu. Ve zkratce bych chtěl vysvětlit některé problémy.

Často frekventovanou připomínkou je otázka velikosti písma. Základní velikost písma, kterou Rádlu používá se pohybuje v rozmezí 8-10 typografických bodů, což je velikost standardně používaná v tisku. Předcházející zpravodaje volily velikost cca 10 - 12 typografických bodů. My jsme se přiklonili k menší velikosti zejména proto, že můžeme díky tomu do Rádla vložit rozsáhlejší materiály. S potěšením mohu konstatovat, že ani stávající množství není hranicí. Do Rádla můžeme v tomto systému vkládat ještě rozsáhlejší příspěvky (nebo větší počet drobnějších příspěvků).

Druhou část připomínek tvoří upozornění na grafickou stránku a organizaci rubrik Rádla. K tomu tolik - sami víme, že grafická stránka není úplně v pořádku. Zapříčiněno to je v podstatě technickými problémy, ale s tím vás tady nechci zatěžovat. Ze stejných důvodů se nám nepodařilo plně realizovat připravenou organizaci rubrik. Dost lidí by chtělo v Rádlu obrázky. Opět je to technický problém, pokud se redakce technicky dovybaví (scanner), není to nemožné.

Po stránce obsahové se nám zatím nedostalo zásadních připomínek. Snad bylo vše v pořádku, i když vždy je co zlepšovat.

Jinou věcí je experiment s přílohou do Novin Chrudimska. To se z mnoha příčin nezdařilo. Z hlediska Rádla je velmi nepříjemné, že to také ovlivnilo úroveň prvního čísla. Z něho pak „omylem“ vypadly důležité informace o večerkách, restauracích a dalším zázemí a vůbec se v něm vyskytla spousta dalších „kiksů“. Také mapa nebyla udělena tak, jak měla.

Závěrem bych na vás čtenáře měl velkou prosbu. Pokud máte nějaké připomínky, sepište je a pošlete je na uvedenou kontaktní adresu. Budeme vám hrozně vděční, protože žádný učený z nebe nespadl.

Kontaktní adresa: Jaroslav Stuchlík, Výšinka 1662, 511 01 Turnov
nebo email: haken@gytu.mikroservis.cz

Seminář

Seminář G – Divadelní školka

Rádi bychom využili možnosti poděkovat organizátorům za to, že zde mohla divadelní školka vzniknout. Dále děkujeme za ochotu a poskytnuté zázemí zdravotnické školy a za pochopení při změnách interiérů tříd, ve kterých jsme pobývali, zvláště černovlasé paní školnici. Poslední z díků patří Stázinýmu tatínkovi za obětavé přivezení materiálů.

A několik podnětů na závěr: Přimlouvaly bychom se při opakování tohoto semináře, aby zde byly děti buď bez rodičů, a nebo všechny s rodiči, a aby bylo dodrženo věkové doporučení. Pro nás lektorky splnila divadelní školka naše očekávání. Celý týden jsme se pohybovali v pohádkách mezi různými zvířátky a pohádkovými bytostmi. Největší přínos vidíme v tom, že si děti našly nové kamarády, se kterými se znova rádi uvidí příští rok.

Pavčina a Jana

Seminaristika Rádl

Seminářů je na LCH dost. Slovy jedenáct. Probíhají odděleně od hlavního dění a jejich aktivity zůstávají ostatním smrtelníkům utajeny. Izolovanost těchto prostor jim umožňuje více se koncentrovat na samotnou práci a nebýt napadáni rušivými živly. Jeden takový narušitel mezi seminaristy občas pronikl a díky němu se o jejich práci můžete dozvědět více i vy. A byli jsme to my, redaktori Rádl.

Budova Střední zdravotnické školy, ve které se většina seminářů odehrávala, působí uvnitř jako prazvláštní universum, kde jakoby se zpomalil čas. Po velikých chodbách neběhají zástupy školaček a jen v některých učebnách sedí roztroušení zvědavci-loutekchtivci. V přízemí panoval vlahý chládek. Čím výše jste se po schodech vydali, tím vyšším teplotám jste museli čelit. Záznamy na tabuli jednoho ze seminářů napovídaly, že rtuť v teploměru se vyšplhala až na ne zrovna optimální pracovní teplotu 32 °C.

Procházeli jsme se po jednotlivých patrech, občas jsme nahlédli za dveře označené příslušným písmenem a několik osob(ností) jsme vyzpovídali. Jako prvního jsme potkali lektora semináře B Marka Zákosteleckého a na schodech do prvního poschodí jsme od něj vyzvěděli mnohé o práci v seminářích, o loutkách i o divadle vůbec: "My jsme si tady udělali svoje interní předváděčky. Lidé dostali za úkol vytvořit nějaký kratouneký představení, které by bylo uzavřené, výtvarně i stylově co možná nejčistší. Je škoda, že se spousta věcí nedá prezentovat venku (třeba na pouti), ačkoli je to třeba i v prezentovatelném tvaru. Teď jsme si vybrali "Šejkspíry." Vzali jsme si z nich ale jenom to, co si kdo pamatuje. Je to ten postup, jak to degenerovalo do toho českého loutkového divadla – od těch alžbětinských herců, kteří přišli na Kontinent a tak dál. Nejde nám ani tak o loutky, jsou to spíš objekty a je vždy hrozně náročné, aby to fungovalo. Ta výtvarničina je totiž hodně závislá na čase. A udělat krátké minutové představení je strašně těžké, já jsem to párkrát zkusil a nevím, jestli se to vůbec může zdařit... Ale i věci, které vzniknou na koleně, mohou být pěkné výtvarné nápady a může to dobře fungovat. Ale jednoduchý a dobrý nápad – to je to nejtěžší, to se podaří málokdy. My jsme vždy používali materiály, které si lidé sami přinesli. Jsou to takové asambláže z věcí, které jsou dostupné, a je důležité, jak se to všechno poskládá, je to omezené časem a jen počkáme, co se z toho vyklubá. A já zopakuju to, co jsem tady už říkal, že od té doby, co jsou česká města čistší a čistší, tak je to pro tyhle semináře docela prů... Tady v Chrudimi nejsou žádný odpadkový koše a na ulici ani vajgl."

A když jsme věděli, co si myslí lektor, vyzkoušeli jsme i jeho svěření. Ti vyřezávali, vystříhovali a rozhýbávali papírové kulisy, zkoušeli scény ze svých "Šejkspírů" (viděli jsme rozhovor Hermie a He-

leny ze Snů noci svatojánské v podání nafukovacích balónků, a nebylo to špatné).

Za dveřmi s písmenem "H" jsme v rohu objevili slečnu modelující loutku sovy z brýlí, papírů a provázků a dozvěděli se od ní, že během týdne ve společném týmu všech dětí i s lektorkami vyráběly všelijaké ptáky, hrály různé hry a malovaly. Do učebny navrátili se Magda Tomečková nám tyto informace obohatila o další zajímavosti: "Tady všude máme loutky, které děti vytvořily, chystáme se ještě vyrobit jednu, dvě obří loutky, obří ptactvo. Na pouti možná předvedeme drobné etudky s ptáky a průvod (či hejno?). My zkoušíme hlavně pohyb té loutky, to, jak se dokáže hýbat a rádi bychom to předvedli na Loutkářské pouti... Materiály jsme si přivezly s sebou, i děti byly jistým způsobem zaúkolovány. Tady jsme dokupovaly ještě papíry, protože s nimi hojně pracujeme... Část nám již byla pořadatelé proplacena a věříme, že i ten zbytek... My ten materiál všechnen nespotřebujeme, takže by se mohl využít už třeba na začátku školního roku ve školách... A ty loutky bychom taky mohly nechat dětem zdejších mateřských škol, ale některé naše děti se na ně třesou už teď, takže uvidíme..."

V horním patře jsme se vnořili do temné místnosti, v jejímž středu trůnil rozlehlý écran. V těchto světlých pustých podmínkách pracovala Regina Fahrmanová a zasvěcovala seminaristy do tajů hry stínů: "V této skupině je veliké nadšení k práci, všichni se snažili ukázat to nejlepší. Přes všechny problémy to byla úžasná práce a já ji mám velmi ráda. Já jsem do práce vložila materiál, zkušenost, protože jsem to dělala již dříve, ale všichni měli možnost zasahovat do práce svými nápady..." Po hovoru v jazyce anglickém jsme se vrátili do míst, kde jsme již předtím zaregistrovali papundeklovou Perníkovou chaloupku. Cesta k semináři "G" tak byla jasná – vstříc dalším loutkám a dalším pohádkám. Budou taky na pouti a jsou o Otesánkovi či pejskovi, co zapomněl štekát. Jedna pohádka je z krabiček, ve druhé jsou maňasci. S maňasky pracují děti i proto, že jsou někdy v běžném jednání stydlivé a to, že se mohou skrýt za loutku-maňaska, umožňuje zvýšit jejich komunikativnost. Děti jsou tu dle věku roztríděny do tří skupin k jejichž označení slouží barevné distinkce ve tvaru srdíček (modrá- zelená- červená). Vymýšlejí si pohádky, baví je chodit ven a vlastně skoro všechno. Jen by to tam mohlo být větší. Je pravdou, že dvě nemocniční postele v této odborné učebně nezabírají zrovna malou plochu. Ještě jedno zajímavé poděkování stojí za zveřejnění. Jedna místní lékárna byla převelice laskava, výborně je vybavila a věnovala malým loutkářům první, poslední. Bez materiálu by totiž podobné dílny ani probíhat nemohly. A děti se lékárnickému personálu odvděčily tak, že mu přišly ukázat i darovat některé ze svých výtvorů. Na oplátku se jim dosta-

Seminář

pokračování z předchozí strany

lo mraženého polízení, na které vřele vzpomínají.

Seminář "C" měl na zdi teploměr. Poprvé jsme měli možnost přesvědčit se o tom, že je opravdu dost teplo. Navzdory tropickému dni se zde zkoušelo s velkými marionetami. Král Louis usedal na trůn a princezna mu v klíně ležela. Hra byla tak energická, tak od srdce, že kolem nás poletovaly vzduchem malé dřevěné úlomky, jejichž původním stanovištěm byli loutkoví herci. Ani v semináři "E" nezastavilo horko práci totálně. Jen byli všichni diskutující jacísi rozvláčnější. A bylo to právě zde, kde se vedle kresby představující Richtera slávika a Slavíkova richtera objevil číselný údaj oznamující, že maximální dosažená teplota sahala k 32°C. Následující nápis však hlásal, že bude hůř... S touto radostnou zprávou jsme se počali pozvolna přesouvat do parku, kde měly tvořit další semináře.

Seminář "D" byl na pořadu jako první ze zbývajících. Zaznamenali jsme, že je to vlastně seminář "D" jako Dáda. Ale také nás napadlo, že by pro Dádu Weissovou nebylo od věci zařadit si na příští LCH seminář "Č" jako Čmukaři. Alespoň by to nebylo tak sobecké, co Dádo? Tyto divadelníky jsme opravdu našli mezi městskou zelení, na příjemné travičce, s příjemným vánkem okolo. V tomto romantickém prostředí se ale páchaly věci přeučutné. "Mrtvolky budou, a mraky... hned to spustíme!" Po tomto ujištění Jardy Ipsera bylo k vidění mnoho ran, bodání, sekání. I na krájení došlo. Vše bude k vidění na pouti. "My jsme tady lidem dali inspiraci. A na každém záleží, jestli se k tomu vrátí. Dali jsme tu základ, jak se tenhle typ divadla tvoří. Dál uvidíme..." Pod jinými stromy, kousek opodál, sedí na sobě namačkány dětičky i se svou lektorkou. Klubko tvořené účastníky semináře "I" se všemi svými silami drží při sobě a dva další chlapci se po nich vrhají, cukají jejich údy a vši silou se snaží překonat odpor propleteného chumlu. "My si tu hrajeme na demonstraci. Kdo by nevěděl, že je to hra, tak by si mohl myslet, že se pereme. Ale ta hra má přesná pravidla a já jsem opravdu pyšná na ty demonstranty, že ta pravidla dodržují, že se tady neškrábe, neprobíhá násilí. A když někdo řekne, že to bolí, tak to policajt respektuje... Hraje se to tak dlouho, dokud není demonstrace zcela rozprášena." Děti prohlašovaly, že demonstrují za lepší školu. A lepší školou zde byla miněna škola žádná... "A protože tu máme francouzského tatínka a francouzskou holčičku Julii, naučili jsme se francouzskou píseň. Na pouti tedy budeme zpívat česko-francouzskou píseň a taky předvedeme to, co bylo největší zábavou při našich seminářích..." Rozloučili jsme se s Ajkou Pospíšilovou i s dětmi, chvíli jsme naslouchali melancholickému, pomalému zpěvu semináře "A" a poté odkráčeli z chládku parku do rozpáleného města Chrudimí. Cestou jsme potkali zelený kropící vůz a vzpomněli si na Marka a jeho nárek...

P. C. H.

Díky za to!! (...a co dál?)

Jsmo rodiče dětí ve věku 3 - 6 let a proto jsme uvítali, že byl letos poprvé otevřen seminář „Divadelní školka“ pro děti tohoto věku. Takže za to první velké díky. Za druhé chceme velmi poděkovat lektorkám Pavlině a Janě za velké nasazení, snahu, zajímavou a pestrou náplň dílny a za trpělivý přístup k dětem. Pavlino a Jano, díky! A za třetí jsme byli rádi, že ačkoliv nebylo uvedeno, že seminář je koncipován pro rodiče s dětmi, mohli jsme se dílny s našimi dětmi účastnit.

A co dál? Uvědomili jsme si, že časový rozsah semináře ve spojení s dalším nabitým programem v Chrudimí je pro děti značně náročný (seminář byl od půl deváté do 15.30 hod s hodinovou přestávkou). Proto jsme velmi ocenili, že lektorky umožnily přicházet ráno do 10.00 hod podle potřeb dětí. Tento „volný“ začátek bychom doporučili zachovat i v příštím roce. Také se ukázalo, že přítomnost jen několika rodičů dětí působila někdy rušivě (dětí se chovaly jinak s rodiči, jinak bez nich, program byl připraven pro samotné děti a proto byl někdy problém zapojení rodičů do činnosti). Proto bychom příští rok uvítali seminář připravený přímo pro rodiče s dětmi ve věku 3 - 6 let, kde by se s účastí rodičů přímo počítalo. Co ty na to, Iveto?

Takže doufáme, že tento první seminář nebyl také posledním a že i příště budeme moci opět přijet se svými milovanými, krásnými a hodnými děťátky (Čert je vem!).

Pavla a Michal Vybíralovi, Irena Holemá, Petr Chaluš

Channel 5

Zkuste si někdy všimnout a své čichové buňky naladit na parfémovou atmosféru v cizím prostředí, potažmo v restauračním zařízení. Podle vůně, zápachu můžete odhadnout úroveň a zařízení té či oné kobky. Tuto skutečnost jsem si uvědomila okolo předělu mezi včerejškem a dneškem v tak zvaném Green House Baru. Netuším, proč není i vevnitř bráňový, chtěla jsem si totiž zahrát na španělského vodníka. Mohu bohužel jen zvenčí. V žilách mi koluje sedmička Neuburského od státního zaměstnance kata Mydláře. Někdo prodává chleba, někdo seká z příkázání hlavy svým přátelům. To je ta pestrost zaměstnání! Po pravoboku vidíte dva přírodní úkazy, jež jsou věrný značce i v otázce parfému. Cha, jeden úkaz kouří červená Máčka. Super! Proužkovci s rakovinou! Možná mluví trochu odlišnou řečí od té naší domácí, směrem na východ. Po levoboku ztěžka dosedly dvě zástupkyně něžného pohlaví. Já věřím, že porodily děti a nemají chuť na kořínky, když knedlo-vepřo-zelo je tak dobré. Jsou black and white a vlasy již okusily bodavě kousavou chuť peroxidu. Nádra ven! Chudinka White pokřtila vykrojené nové tilko koktejlem a odběhla na toaletu v doprovodu papírových kapesníků a lehkého ruměnce. To nic, to se stává. Já na sebe vylila celý koktejl, který mi poslal tajný ctitel, bohužel od té doby bývalý. Máme fantastickou výhodu, že jsou chlapi bestie nevěrný. Tušíte vůbec, o čem bychom se my ženy v krémách bavily? O Dieselových motorech. Těžká parfémová skvrna drží se jako radioaktivní jaderný mrak u stropu. Nasládlá chuť. Ou, nemám ráda laciné nasládlé vůně. Je s podivem, že jakmile jsem se chopila pera, obě dvojčky se zvedly k odchodu. Domnívám se, že za účelem prozkoumání navoněných tělesných partií. Mohu inhalovat jen svou vlastní vůni, která ulpí na kostře po celodenním stopování. Zahalím se do dýmu, ať nikdo necítí olovo! Sama s Titanicem, kávou a čerstvým dneškem.

Dobré ráno!

Jana Ester Vybíralová

„Sama jste říkala, abych vstával jen se sestrou!“

Recenze v tisku

V neděli dorazilo blondáté nebezpečí - Petra z Turnova. Se slovy „hej, vy bando skleslejších přirození!“ vrazila do nejbližšího hloučku ohnivě diskutujících loutkářů teoretiků, čímž jim způsobila šok a jistě mnoho bezesných nocí zalitých ledovým potem. Mě zastihla uprostřed praktické ukázky čištění trávozelených kolen, o kterou jsem byl požádán skupinou v noci úspěšných chlapců, a sdělila mi, že je připravena fyzicky i psychicky na řádnou alkoholovou smrt. Považuji za důležité zdůraznit, že vyjma ropných produktů, pracích prostředků a medu pije vše a navíc v míře více než hojně. Takže VELKÝHO BACHA, milí étenáři, zásadně s ní nesoutěžte, kdo víc vydrží - vy to totiž rozhodně nevyhrajete. Mezi její další zbraně patří rafinovaná ženská, které využívá k zatemňování mysli svých obětí, jež pak nutí k ukájení svých zvrácených choutek. Pád do nástrah jejich modrozelených a ďábelsky hlubokých očí už několik perspektivních mladíků rázem změnil na třesoucí se zdevastované trosky. Postiženým jejím nočním řáděním se omlouvám za pozdní zveřejnění této výstraly.

Má půlnoční schůzka s básníkem dopadla více než příjemně. Vzápětí po odhalení našich nitier došlo k již zajímavějšímu odhalování a výsledek byl více než pozitivní. Poznal jsem, že je to ONA. Má hledaná, vysněná, milovaná. Básnička mé duše.

Je poslední ráno letošní Chrudimi. Byla úspěšná? Našli jste svůj protějšek? Několik protějšků? Svou básničku? Výborně. Nenašli? Nevadí, příští rok přijedete zase o trochu zkušenější a zkusíte to znovu ....